

Digital Matter

Knut Steinar Bøe

Cyan :galleri

30/10 – 1/11, 2009

Digital Matter er en uhøytidelig serie bilder, med motiver av enkleste sort. Det sentrale elementet på utstillingen er en gruppe bilder fra årets sommer på Gressholmen. Det er et landskap, om man vil, satt sammen av elleve utsnitt eller detaljbilder, hvor man raskt vil gjenkjenne velkjente ting som en mann med havblikk, et par ender, en båt, et fly, en sky og en halvmåne. Går man nærmere, oppløses motivene i det digitale rutemønsteret, men ikke helt og holdent, fordi motivene i sin gjenkjennelighet vil tøyne abstraksjonen.

Alle bildene er tatt med en Leica D-Lux 3 og består av utsnitt hentet ut på et nivå hvor man ser den "reelle" digitale tegningen, piksel for piksel. Bildene er skrevet ut på en Epson 4800-printer uten noen form for interpolering, slik at pikslene ikke lenger er eller egentlig framstår som abstrakte digitale størrelser, men pigmenterte kvadrater fordelt ut over papiret i et rutemønster som helt eksakt gjengir strukturen i den digitale matrisen. Tittelen på bildeserien er nettopp myntet på denne prosessen: slik "materie" erstatter det teoretisk mer gangbare "matrise" i tittelen, gjenspeiler det hvordan gjengivelsen i pigmentert form innebærer en materialisering av strukturen i den digitale tegningen.

Jeg har lenge vært opptatt av byggesteinene i de forskjellige visuelle mediene, visuelt som materielt. I den grad maleriet har noen estetisk forrang framfor fotografiet, noe det i manges øyne vel fortsatt har, tror jeg det henger sammen med den mer åpenbare form for materialitet vi finner i penselstrøket, sett i forhold til filmkornet i fotografiet. Visuelt sett, derimot, står ikke filmkornet noe tilbake for penselstrøket – når det gjelder oppløsning, kanskje snarere tvert om. I denne sammenheng kommer den digitale pikselmatrisen dårligere ut på alle måter, og selv har jeg lenge holdt den for ubrukelig i en bildekontekst, ut over det reint informative. Materielt sett har den digitale matrisen en status som ligger nær det ikke-eksisterende, nærmere et raster enn en noen formgivende substans (mens spørsmålet gjenstår – hvor kommer da bildet fra?). Visuelt sett er pikselen vanligvis helt uønsket, i og for seg, og det på en ganske annen måte enn filmkornet, som kan sies å forme bildet på en måte nærmere opp mot penselstrøket, altså som et naturlig "stoff". I serien *Digital Matter* har jeg forsøkt å snu på denne flisa.

Uansett har målet, selvsagt, vært å lage bilder som er visuelt fengende og interessante.